

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **Sea Clean M.B., s.r.o.**
sídlem 1. máje 97/25, Liberec
zastoupen advokátem Mgr. Davidem Hejzlarem
sídlem 1. máje 97/25, Liberec

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2021, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Liberecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 27. 11. 2019, č. j. X. Tímto rozhodnutím správce daně nevyhověl žádosti žalobce ze dne 30. 9. 2019 o vrácení částky 2 190 703 Kč, kterou žalobce uhradil na zajištění DPH za svého dodavatele, společnost Jerdna s.r.o.
2. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že dodavatel žalobce, společnost Jerdna s.r.o., vystavoval žalobci za období září 2018 až červenec 2019 daňové doklady s DPH přesto, že k této dani nebyl registrován. Žalobce využil možnosti zvláštního zajištění daně a dle § 109a zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, na osobní účet dodavatele uhradil DPH stanovenou v jednotlivých daňových dokladech vystavených dodavatelem v celkové výši 2 190 703 Kč.
3. Žalovaný rovněž uvedl, že u dodavatele ke dni vydání napadeného rozhodnutí probíhá odvolací řízení na DPH za zdaňovací období září 2018 až červenec 2019, za něž byla DPH ze strany žalobce zajišťována. Dne 30. 9. 2019 žalobce doručil správci daně „Žádost o převedení plateb“, v rámci níž požádal o vrácení plateb, které poukazoval správci daně v režimu zvláštního způsobu zajištění daně podle § 109a zákona o dani z přidané hodnoty. V žádosti žalobce uvedl, že dne 17. 9. 2019 obdržel od dodavatele opravné doklady za období září 2018 až červenec 2019 bez DPH, na základě nichž podal dodatečná daňová přiznání, ve kterých snížil dříve uplatněný nárok na odpočet daně z původních dokladů vystavených dodavatelem a podal následná kontrolní hlášení, ze kterých vyloučil plnění uskutečněná dodavatelem. Proto žalobce uzavřel, že DPH byla jeho osobou zajišťována bez právního důvodu, neboť pro převod zajišťované daně ke dni splatnosti na osobní účet dodavatele dle § 109a odst. 4 zákona o dani z přidané hodnoty nebude nikdy zákonný titul, jelikož se tato daň nikdy nestane splatnou. Správce daně tak dle žalobce na depozitním účtu dodavatele eviduje přeplatek, který dle žalobce z podstaty věci náleží jemu. Správce daně nicméně neshledal splnění podmínek pro poukázání požadované částky žalobci.
4. Žalovaný odkázal zejména na úpravu § 109a zákona o dani z přidané hodnoty a uvedl, že žalobcem uhrazená částka se nachází na osobním depozitním účtu poskytovatele plnění, tedy společnosti Jerdna s.r.o. Žalobce ji v režimu § 109a uvedeného zákona uhradil zcela dobrovolně. O daňové povinnosti společnosti Jerdna s.r.o. bylo dosud rozhodnuto pouze nepravomocně, nicméně až se daň stane splatnou, budou žalobcem uhrazené prostředky použity dle § 109a odst. 4 zákona o dani z přidané hodnoty. I kdyby však byla daň poskytovatele uhrazena jiným způsobem, než z částky uhrazené žalobcem, použily by se žalobcem zaslané prostředky dle § 109a odst. 5 téhož zákona jako prostředky náležející poskytovateli plnění, tedy společnosti Jerdna s.r.o. Vystavení opravných dokladů poskytovatelem zdanitelného plnění je proto zcela irrelevantní, není dán zákonný důvod pro vydání těchto prostředků žalobci. Nejednalo se ani o platbu provedenou omylem. Předmětná částka deponovaná na zvláštním účtu správce daně není vratitelným

přepłatkem, i kdyby jím však byla, mohla by být vydána pouze na žádost daňového subjektu, v jehož prospěch je účet veden, tedy na žádost dodavatele žalobce, společnosti Jerdna s.r.o.

5. Případné řešení dopadů souvisejících s opravou výše daně je dle žalovaného záležitostí vztahu poskytovatele a příjemce plnění, na nichž je, aby se vzájemně vypořádali. K tomu žalovaný odkázal na Informaci GFŘ k institutu ručení podle zákona o dani z přidané hodnoty ve znění dodatku č. 1 ze dne 10. 7. 2017. Není rozhodné, zda má poskytovatel plnění aktuálně zřízen osobní daňový účet. O dani, která je předmětnými prostředky zajišťována, dosud nebylo rozhodnuto pravomocně, prostředky jsou tak doposud deponovány v souladu se zákonem. Správce daně ve věci postupoval s klientským přístupem, svým chováním naplňoval cíle daňového řízení. Naopak převedení prostředků na účet žalobce by bylo v rozporu se zásadou zákonnosti i neutrality DPH.

II. Žaloba

6. Žalobce v podané žalobě uvedl, že ve svém vztahu s dodavatelem Jerdna s.r.o. s příkladnou obezřetností aplikoval ustanovení § 109a zákona o dani z přidané hodnoty, tj. v pozici odběratele poukázal příslušnou daň na depozitní účet správce daně, neboť oprávněně považoval společnost Jerdna s.r.o. za plátce daně, jelikož překročila hranici pro zákonnou registraci k DPH, podala přihlášku k registraci a žalobce od ní obdržel doklady s vyčíslenou DPH. V situaci, kdy finanční orgány následně odmítly registrovat dodavatele žalobce jako plátce daně, a ten tak byl nucen vůči žalobci vystavit opravné doklady bez DPH, došlo na straně žalobce k odvedení téže daně dvakrát, a to bez nároku na odpočet daně. Takový výsledek případu se mívá se základním cílem správy daní. Daň, která se nemůže stát nikdy splatnou, byla zajištěna platbou žalobce, který byl zároveň povinen k úhradě daně v souvislosti s přijatými opravnými doklady svého dodavatele.
7. Po obdržení opravných dokladů bez DPH žalobce podal dodatečná daňová přiznání, ve kterých snížil dříve uplatněný nárok na odpočet daně, a podal následná kontrolní hlášení, ze kterých vyloučil plnění uskutečněná společností Jerdna s.r.o. Jak se ukázalo, daň byla žalobcem zajišťována v režimu § 109a zákona o dani z přidané hodnoty bez právního titulu. Registrační řízení u společnosti Jerdna s.r.o. nevedlo k její registraci coby plátce daně a nadále nelze očekávat splatnost daně zajišťované platbami žalobce. V daném případě nastala specifická situace, kdy příslušná daň nebude nikdy splatná, a proto neexistuje zákonný titul pro převod této daně na osobní daňový účet společnosti Jerdna s.r.o., která není plátcem DPH, a nemůže tedy mít ani osobní daňový účet pro účely DPH zřízen. Tyto skutečnosti žalovaný nerefletoval. Další držení příslušné částky na depozitním účtu se žalobci jeví jako bezpředmětné. Obecné závěry finančních orgánů ohledně standardního postupu při aplikaci § 109a zákona o dani z přidané hodnoty, v případě, kdy se jedná o spolupráci s plátcem DPH, nelze ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce přijmout.
8. Žalovaný se dostatečně nevypořádal s otázkou, zda existuje právní titul k převedení příslušné daně na osobní daňový účet DPH společnosti Jerdna s.r.o. ani s otázkou, jak by uvedená společnost mohla mít příslušný osobní daňový účet DPH vlastně zřízen, když není plátcem DPH. V napadeném rozhodnutí je toliko zmíněno, že u dodavatele Jerdna s.r.o. probíhá odvolací řízení, aniž by však bylo jakkoli specifikováno, co je jeho

předmětem. Poukázané částky náleží žalobci, který je na účet správce daně převedl. Nelze přijmout stanovisko žalovaného, že žalobce úhradou těchto plateb pozbyl jakýkoli nárok na jejich vrácení. Tak by tomu bylo v případě standardní aplikace § 109a zákona, neboť by došlo k převedení těchto plateb na daňový účet dodavatele. V daném případě k tomuto převedení ani po téměř 3 letech od jejich poukázání nedošlo.

9. Žalobce je nucen v důsledku zamítavého stanoviska daňové správy uhradit DPH z daných obchodních případů dvakrát. Poprvé zaplatil daň v režimu § 109a zákona o dani z přidané hodnoty, podruhé na základě dodatečných daňových přiznání podaných po opravě dokladů. Žalovaný ve svém rozhodnutí hovoří o klientském přístupu a zásadě přiměřenosti, aniž by žalobci vyšel jakkoli vstříc. Jeho stanovisko vede k maximalizaci finanční ztráty žalobce. Není zřejmé, jak vzniklá situace naplňuje cíle daňového řízení. Platby žalobce nelze považovat za zcela dobrovolné, jak o nich hovoří žalovaný, neboť žalobce neměl žádný důvod pochybovat o tom, že se společnost Jerdna s.r.o. fakticky plátcem DPH stala. Platby žalobce dle § 109a zákona byly poznanou nutností, včetně snahy o minimalizaci rizika na straně žalobce a o vysokou míru obezřetnosti v obchodních vztazích, ke které sama daňová správa daňové subjekty nabádá. Výsledkem, který vyplývá z rozhodnutí žalovaného, byla popřena také zásada neutrality DPH, neboť žalobce byl touto daní zatížen dvakrát, s čímž se žalovaný dostatečně a správně nevypořádal.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, zopakoval v něm uvedenou argumentaci a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Nad rámec toho sdělil, že po vydání žalobou napadeného rozhodnutí rozhodl žalovaný o odvolání proti platebním výměřům, kterými byla vyměřena zajištěná daň z přidané hodnoty dodavateli žalobce Jerdna s.r.o. za zdaňovací období září 2018 až červenec 2019. Rozhodnutím ze dne 27. 5. 2021, č. j. X žalovaný napadené platební výměry změnil v tom smyslu, že zajištěná daň má hodnotu 0 Kč. Fakticky tak daň, na jejíž zajištění poskytoval žalobce ve zde řešené věci platby, zanikla. V této souvislosti poukázal žalovaný na to, že soud by měl podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vyjít ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Posuzovaný případ nespadá do žádné kategorie věcí, v nichž v minulosti vyšší soudy dovodily nutnost prolomení pravidla zakotveného v § 75 odst. 1 s. ř. s. Napadené rozhodnutí v souladu se zákonem respektovalo rozhodnutí o vyměření zajištěné daně, která byla napadena odvoláním.
11. Zánik zajištěné daně navíc dle žalovaného nemá vliv na závěry napadeného rozhodnutí, totiž, že platby nemohou být vráceny žalobci. Ten se rozhodl využít institutu zvláštního zajištění daně dle § 109a zákona o dani z přidané hodnoty dobrovolně, na uhrazené platby se hledí jako na prostředky, které uhradil poskytovatel plnění. Případ, kdy zajištěná daň zanikne bez využití prostředků úhrady na zajištěnou daň, řeší § 109a odst. 5 zákona o dani z přidané hodnoty, prostředky se v takovém případě použijí na úhradu daně na osobním účtu poskytovatele plnění, jemuž jedině také případně může být vrácen vratitelný přeplatek.

12. Spolupráce mezi žalobcem a jeho dodavatelem, který nebyl uveden v registru plátců DPH, neprobíhala jednorázově a žalobce měl možnost si případné nejasnosti s dodavatelem vyjasnit dříve, než přistoupil k úhradě dle § 109a zákona o dani z přidané hodnoty. Nadto § 108 odst. 1 téhož zákona zakotvuje povinnost přiznat daň osobě, která vystaví doklad, na kterém uvede daň. Proto nebylo rozhodné, zda Jerdna s.r.o. je či není plátcem DPH. Případné řešení dopadů souvisejících s opravou výše daně je záležitostí vztahu poskytovatele a příjemce plnění. Dle žalovaného docházelo mezi žalobcem a poskytovatelem plnění k vystavování daňových dokladů za fiktivní plnění a vzniklá situace je následkem tohoto jednání. Tvrzení žalobce o specifických okolnostech případu je účelové, při rozhodování bylo postupováno v souladu s právní úpravou. Po zániku zajištěné daně je logické, že se tato daň nestala splatnou, zánik zajištěné daně je nutno posuzovat v režimu § 109a odst. 5 zákona o dani z přidané hodnoty.
13. Skutečnost, že prostředky nebyly převedeny na osobní daňový účet poskytovatele Jerdna s.r.o. ani v době přesahující 2 roky, není relevantní, neboť ustanovení § 109a odst. 4 zákona o dani z přidané hodnoty nezakotvuje žádné lhůty pro převedení z depozitního účtu na daňový účet konkrétního poskytovatele zdanitelného plnění. Porušením daňové neutrality by bylo, pokud by platby na zajištěnou daň byly v rozporu se zákonem aprobovaným postupem vráceny žalobci. Je standardní situací, že v případě přijetí opravných daňových dokladů od poskytovatele plnění musí plátce daně obdržené opravné doklady zohlednit v rámci dodatečných daňových přiznání. Jde o postup předvídaný ustanovením § 43 zákona o dani z přidané hodnoty, a nelze tak hovořit o narušení daňové neutrality či dvojím zdanění. Polemiku žalobce nad mírou dobrovolnosti uhrazené daně považuje žalovaný za právně nevýznamnou. Je lhostejné, zda žalobce poskytnul úhrady na zajištěnou daň z důvodu minimalizace rizik.

IV. Replika žalobce

14. V podané replice žalobce uvedl, že důležitou novou skutečností je vydání rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2021, č. j. 18827/21/5300-21442-713011, jímž došlo k zániku zajištěné daně. Na základě této skutečnosti byla potvrzena oprávněnost námitek žalobce. Žalovaný v době svého rozhodování posoudil příslušný skutkový a právní stav nesprávně, následně zrušení zajištěné daně nevytváří novou skutečnost a nový právní stav, nýbrž potvrzuje, že skutkový a právní stav byl ve skutečnosti jiný, než jak jej posoudil žalovaný. Obě rozhodnutí žalovaného od sebe dělily pouze necelé 3 měsíce. Ve světle skutečnosti, že sám žalovaný následně zrušil předmětnou zajišťovanou daň, vyniká opodstatněnost žalobní námitky, podle které se žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečně nevypořádal s otázkou, zda existuje právní titul k převedení příslušné daně na osobní daňový účet společnosti Jerdna s.r.o. Žalovaný v odvolacím rozhodnutí toliko zmínil, že u dodavatele Jerdna s.r.o. probíhá jakési odvolací řízení, aniž by však specifikoval, co je jeho předmětem. Nyní se ukázalo, že toto řízení vedlo ke zrušení zajištěné daně, což svědčí o důvodnosti žalobní námitky, že zajištěná daň nikdy nebude splatná a nebude existovat právní titul pro převod daně na osobní daňový účet poskytovatele.

15. Dle žalobce je nesporné, že byl nucen uhradit DPH z daných obchodních případů dvakrát. Argumentaci o dobrovolné úhradě považuje žalobce za výraz úředního cynismu, neboť žalobce se svým postupem snažil chránit zájmy státního rozpočtu. Žalobce se v závěru repliky ohradil proti nepravdivým a nepodloženým závěrům žalovaného uvedeným ve vyjádření k žalobě, dle nichž mezi žalobcem a společností Jerdna s.r.o. docházelo k vystavování daňových dokladů za fiktivní plnění. Jedná se o bezdůvodné a nepřijatelné nařčení. Veškerá plnění, která byla předmětem žalobcovy spolupráce se společností Jerdna s.r.o., byla řádně uskutečněna.

V. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s. v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., když neshledal právního důvodu pro odchýlení se od uvedeného zákonného ustanovení. Jak správně poznamenal žalovaný, řešený případ nespadá do žádné kategorie věcí, v nichž správní judikatura dovozuje nutnost prolomit uvedené pravidlo. Bylo tedy namístě podrobit rozhodnutí a v něm obsaženou argumentaci žalovaného přezkumu podle stavu ke dni jeho vydání.
17. Ze správního spisu soud zjistil, že po úhradě celkové částky 2 190 703 Kč podal žalobce dne 30. 9. 2019 žádost o převedení plateb, jíž se s argumentací, jak byla shora popsána, domáhal vrácení plateb, které poukazoval správci daně v režimu zvláštního způsobu zajištění daně podle § 109a zákona o dani z přidané hodnoty. Správce daně jeho žádosti prvostupňovým rozhodnutím nevyhověl s tím, že odkázal na § 109a zákona o dani z přidané hodnoty a uvedl, že případně vzniklý přeplatek lze vrátit poskytovateli plnění, tedy nikoli žalobci. K odvolání žalobce vydal žalovaný touto žalobou napadené rozhodnutí.
18. Podle § 109a odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty, pokud příjemce zdanitelného plnění uhradí za poskytovatele zdanitelného plnění daň z takového zdanitelného plnění, aniž by byl vyzván jako ručitel, použije se tato úhrada pouze na úhradu daně poskytovatele zdanitelného plnění z tohoto zdanitelného plnění.
19. Podle odstavce 4 téhož ustanovení, částka uhrazená za poskytovatele zdanitelného plnění se přijímá a eviduje na jeho osobním depozitním účtu. Ke dni splatnosti daně se tato částka převede na osobní daňový účet poskytovatele zdanitelného plnění s datem platby k tomuto dni; dojde-li k úhradě později, převede se na osobní daňový účet s datem platby evidovaným na osobním depozitním účtu.
20. Podle odstavce 5 téhož ustanovení, byla-li daň, na kterou je úhrada určena, zcela nebo zčásti uhrazena, použije se částka převáděná z osobního depozitního účtu nebo její část jako úhrada daně na osobním daňovém účtu poskytovatele zdanitelného plnění.
21. Soud v dané věci předně považuje za podstatné, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byla žalobcem požadovaná částka deponována v souladu s § 109a odst. 4 zákona o dani z přidané hodnoty na osobním depozitním účtu poskytovatele plnění, společnosti Jerdna s.r.o. Zde tyto prostředky čekaly na to, zda a kdy nastane splatnost DPH, na jejíž úhradu

byly v souladu s § 109a odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty nesporně žalobcem zaslány.

22. Hovoří-li žalobce o nestandardnosti jeho případu, jejíž optikou má být na situaci nahlíženo, soud konstatuje, že až do shora popsané fáze na řešené věci cokoli nestandardního neshledává. Je běžné a ustanovením § 109a zákona o dani z přidané hodnoty předpokládané, že příjemce plnění hradí daň v režimu tohoto ustanovení v době, kdy tato daň není stanovena, příjemce plnění nemá povinnosti ji hradit, neboť neexistuje právní titul, který by mu takovou povinnost ukládal, a takto zasláné prostředky následně na depozitním účtu leží až do splatnosti daně. To plyne z výslovného znění § 109a odst. 4 zmíněného zákona, byť toto ustanovení upravuje i variantu, kdy k úhradě dojde až po splatnosti daně. Rovněž je zákonem předpokládané, že splatnost daně nastane ve lhůtě do 15 dnů od právní moci platebního výměru, jímž je daň stanovena, jak to pro určité případy předpokládá § 139 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Pokud se tedy jedná o situaci, kdy je daň vyměřována z moci úřední, je třeba k zodpovězení otázky, zda a kdy nastane splatnost daně, vyčkat pravomocného platebního výměru.
23. Z napadeného rozhodnutí jednoznačně plyne, že ve věci stanovení daně společnosti Jerdna s.r.o. probíhalo ke dni vydání napadeného rozhodnutí vyměřovací řízení ex offio, když uvedená společnost přes výzvu nepodala daňová přiznání za zdaňovací období září 2018 až červenec 2019. V rámci tohoto nalézacího řízení byly vydány prvostupňové platební výměry na DPH, v době vydání napadeného rozhodnutí se předmětné řízení nacházelo ve fázi odvolacího řízení, v němž tehdy nebylo rozhodnuto. Žalobce v podané žalobě navozuje dojem, že žalovaný vágně hovoří o jakémsi odvolacím řízení, a žalobce tedy nemůže vědět, co je jeho předmětem. Soud nicméně konstatuje, že z napadeného rozhodnutí je jednoznačně seznatelné, že předmětem onoho řízení bylo stanovení DPH společnosti Jerdna s.r.o. za uvedená zdaňovací období, k čemuž žalovaný doplnil vysvětlení, proč považuje za potřebné vyčkat před jakoukoli manipulací s prostředky na depozitním účtu výsledku uvedeného řízení.
24. Při rozhodování o žádosti žalobce byla tedy situace taková, že prostředky uhrazené žalobcem v režimu § 109a zákona o dani z přidané hodnoty ležely na depozitním účtu, kde měly v souladu s § 109a odst. 4 téhož zákona zůstat do splatnosti daně. Daň v době podání žádosti žalobcem ani v době rozhodování žalovaného splatná nebyla, přičemž otázka zda a kdy se stane splatnou, byla předmětem výše popsaného řízení o stanovení daně společnosti Jerdna s.r.o. Za této situace nemohly být splněny podmínky pro vyhovění žádosti žalobce již z nastíněných důvodů. Došlo ke stavu předjímanému v § 109a odst. 4 zákona o dani z přidané hodnoty, z něž plyne, že v této fázi mají předmětné prostředky ležet na depozitním účtu. Jejich vyplacení žalobci v souladu s jeho žádostí by tedy bylo v rozporu s posledně uvedeným ustanovením.
25. Nabízí se úvaha, že prostředky by na depozitním účtu neměly ležet navždy, což by hrozilo v případě, že byly uhrazeny na daň, u níž by se ukázalo, že se nikdy splatnou nestane. V takovém případě nemohou být prostředky převedeny podle § 109a odst. 4 zákona o dani z přidané hodnoty, neboť předpokladem pro jejich převedení dle tohoto ustanovení je splatnost daně. Ve věci žalobce však bylo předčasné řešit otázku dalšího postupu v nastíněné situaci, neboť ta ke dni vydání napadeného rozhodnutí nenastala. Orgány

finanční správy v době rozhodování o žádosti žalobce právě vedením shora popsaného řízení se společností Jerdna s.r.o. aktivně řešily, zda a kdy splatnost daně, popřípadě v jaké výši, nastane. Bylo proto namístě s předmětnými prostředky nemanipulovat až do zodpovězení otázky ohledně splatnosti daně, což je přístup v duchu § 109a odst. 4 zákona o dani z přidané hodnoty.

26. Pokud jde o to, že si orgány finanční správy nezodpověděly otázku splatnosti daně samy v rámci řízení o žádosti žalobce o vyplacení prostředků, považuje soud takový postup za správný. Byla-li otázka, zda a kdy se daň společnosti Jerdna s.r.o. stane splatnou, předmětem samostatného nalézacího řízení, v němž nadto byla v prvním stupni stanovena daň, bylo namístě vycházet z toho, že daň doposud splatná není, nicméně o jejím stanovení, a tedy i splatnosti se vede řízení, před jehož skončením nelze s prostředky na depozitním účtu manipulovat. Časovou limitaci nalézacího řízení představuje institut lhůty pro stanovení daně.
27. Žalobcem nastíněný postup, kdy měly finanční orgány bez ohledu na vedené nalézací řízení předjímat jeho výsledek a mimo ně uzavřít, že daň stanovena nebude, by do značné míry vedl k popření smyslu vedeného nalézacího řízení, nehledě na možnost vzniku nežádoucí situace, kdy by v každém řízení teoreticky mohla být tatáž otázka posouzena jinak. To je zřejmé již z toho, že dle sdělení žalovaného dospěl žalovaný v nalézacím řízení po vydání napadeného rozhodnutí k jinému závěru než před ním správce daně. Přestože tedy v nalézacím řízení a řízení o žádosti žalobce o vydání prostředků rozhodují stejné orgány, pak i kdyby byl prvostupňový správce daně v obou řízeních názorově konzistentní, posouzení v jednom řízení by mohlo být změněno v závislosti na podaném odvolání.
28. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, proč mají žalobcem požadované finanční prostředky nadále setrvat na depozitním účtu s tím, že pro další nakládání s nimi bude podstatné pravomocné rozhodnutí v probíhajícím nalézacím řízení. Otázka, zda má či nemá mít společnost Jerdna s.r.o. zřízen osobní daňový účet a zda bude dán titul k převedení finančních prostředků na tento účet z depozitního účtu, bude zodpovězena v návaznosti na výsledek nalézacího řízení, na nějž je, jak žalovaný srozumitelně vysvětlil, třeba vyčkat. Napadené rozhodnutí tak není nepřezkoumatelné proto, že na tyto otázky samo výslovně neodpovídá. Žalovaný představil ucelenou a konzistentní argumentaci odůvodňující nevyhovění žádosti žalobce.
29. Ani námitku, že jde o dvojí zdanění a porušení zásady neutrality DPH, soud neshledává důvodnou. Přestože žalobce relativizuje dobrovolnost, s níž přistoupil k uskutečnění plateb v režimu § 109a zákona o dani z přidané hodnoty, je pravdou, že platby zaslal, aniž by proti němu stál právní titul, jenž by ho k poukázání takovýchto plateb nutil. Po uskutečnění úhrady předmětné částky vedly orgány finanční správy vyměřovací řízení se společností Jerdna s.r.o., jehož výsledek byl dle vysvětlení žalovaného určující pro další osud zaslanych prostředků. Nebylo-li ke dni vydání napadeného rozhodnutí pravomocně rozhodnuto ve věci stanovení daně společnosti Jerdna s.r.o., nedošlo ke dvojímu zdanění či narušení daňové neutrality, neboť se stále mohlo ukázat, že daňová povinnost společnosti Jerdna s.r.o. bude shledána, a půjde tedy o naprosto standardní situaci předvídanou

ustanovením § 109a zákona o dani z přidané hodnoty, která s sebou sama o sobě nenese porušení žalobcem zmiňovaných principů.

30. S žalobní argumentací se soud již ze shora uvedených důvodů neztotožnil. Neshody účastníků nad účelovostí, popřípadě poctivostí či nepoctivostí záměrů a jednání žalobce, které se objevily ve vyjádření žalovaného a replice žalobce, nejsou podstatné pro přezkum napadeného rozhodnutí, jehož nosné důvody se neopírají o to, zda byla plnění, k nimž se vztahovaly platby žalobce, fiktivní apod.
31. Nad rámec dosavadních závěrů soud uvádí, že i v případě, kdy by již v době vydání napadeného rozhodnutí bylo pravomocně rozhodnuto, že společnosti Jerdna s.r.o. není za relevantní zdaňovací období žádná daň stanovena, nebyl by v rozporu se zásadou neutrality DPH závěr naznačený žalovaným, že žalobce bez dalšího nemá právo na vrácení prostředků ze strany státu, nýbrž má odpovídající pohledávku proti společnosti Jerdna s.r.o. s tím, že vyrovnání pohledávky může požadovat občanskoprávní cestou. Žalobce přitom nikdy neuvedl, proč by pro něj vymožení takové pohledávky mělo být nemožné či nepřiměřeně obtížné.

VI. Závěr a náklady řízení

32. Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru o nedůvodnosti podané žaloby. Proto byla žaloba zamítnuta podle § 78 odst. 7 s. ř. s., a to bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobce i žalovaný s tímto postupem souhlasili.
33. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, jemuž však náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a

z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 25. ledna 2022

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu